

rende sådanne forhold vil dog efter omstændighederne kunne afskæres efter et proportionalitetsprincip.

Ved elektroniske lagre og ved ulovlig intern anvendelse af immaterialretligt beskyttet materiale i digital form, typisk edb-programmer, kan bevis for krænkelse i reglen kun føres, hvis der er adgang til at undersøge den formodede krænkernes computere og andet IT-udstyr. Dertil kommer, at de ulovlige programmer kan slettes på meget kort tid. Udvalget foreslår på den baggrund, at der også bør gives adgang til at undersøge computere og andet IT-udstyr med henblik på at konstatere krænkende materiale og anvendelsen heraf.

Der henvises til betænkningen side 60.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter vedrørende genstanden for undersøgelsen. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 1, stk. 3, sammenholdt med proportionalitetsprincippet i § 1, stk. 4. Vedrørende sidstnævnte bestemmelse henvises til bemærkningerne neden for under pkt. 5.7.

Udvalget har særlig diskuteret adgangen til at undersøge produktionsprocesser samt maskiner og andet produktionsudstyr, der ikke er bestemt for salg, i relation til en formodet krænkelse af patenter, brugsmødder og rettigheder til halvlederprodukters udformning. Den overvejende opfattelse har været, at en undersøgelsesadgang på dette område vil være for vidtgående. Produktionsprocesser og produktionsapparat berører ofte erhvervshemmeligheder, som det er afgørende for virksomheden at hemmeligholde. Udvalget har endvidere ikke fundet, at der er dokumenteret noget væsentligt behov for adgang til bevissikring på dette område, ligesom udvalget har fremhævet, at bevissikringsreglerne tager sigte på klare krænkelse, og ikke på tvivlsomme spørgsmål om patentkrænkelse mv. Reglen i patentlovens § 64 a, hvorefter der er omvendt bevisbyrde i visse sager om krænkelse af patenterede fremgangsmåder, formindsker i samme omfang behovet for regler om bevissikring.

Et flertal i udvalget (alle med undtagelse af Patentagentforeningens repræsentant) har derfor foreslået, at der i loven medtages en undtagelse, hvorefter der ikke kan foretages undersøgelse med henblik på at konstatere, om produktionsprocesser eller maskiner og andet produktionsudstyr krænkelse af patenter, brugsmødder eller rettigheder til halvlederprodukters udformning.

Der henvises til betænkningen side 61.

Justitsministeriet kan tiltræde flertallets synspunkt, hvorefter en undersøgelsesadgang på dette område vil være for vidtgående set i forhold til behovet for beskyttelse af erhvervshemmeligheder hos rekvisitus, jf. ovenfor i bemærkningerne under pkt. 5.3. Lovforsla-

get er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets § 1, stk. 3.

Udvalget har endelig overvejet forholdet til retsplejelovens regler om vidneudelukkelse og -fritagelse. Der har været enighed om, at en bevissikringsundersøgelse ikke må omfatte dokumenter mv., der indeholder oplysninger om forhold, som rekvisitus ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne i henhold til retsplejelovens §§ 169, 170 eller 172. Derimod er der ikke fundet grundlag for en undtagelse modsvarende retsplejelovens § 171, idet selve formålet med en undersøgelse er at finde beviser for krænkelse eller overtrædelser begået af rekvisitus.

Retsplejelovens § 172 angår vidnefritagelse for redaktører og redaktionelle medarbejdere vedrørende oplysning om kilder mv. Udvalget har fundet, at hensynene bag § 4 i lov om massemediers informationsdatabaser (lov nr. 430 af 1. juni 1994 med senere ændringer) bør føre til, at heller ikke redaktionelle informationsdatabaser kan være genstand for en bevissikringsundersøgelse.

Oplysninger af den omhandlede karakter, herunder kildebeskyttet materiale, vil ofte ikke være opbevaret adskilt og udsondret fra øvrigt materiale hos de enkelte medier. I konsekvens heraf udtaler udvalget, at der som hovedregel ikke bør foretages undersøgelser hos den personkreds, som er omfattet af retsplejelovens § 172, dvs. redaktører og redaktionelle medarbejdere. Efter udvalgets opfattelse bør undersøgelse i hvert fald kun komme på tale i klare tilfælde.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter, hvorefter materiale, der indeholder oplysninger omfattet af reglerne om vidneudelukkelse og vidnefritagelse ikke bør kunne indgå i en bevissikringsundersøgelse.

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at der kan forekomme tilfælde, hvor oplysninger af den omhandlede karakter ikke vil kunne udsondres fra øvrigt materiale hos rekvisitus, og at fogedretten i konsekvens heraf kan være nødt til helt at nægte gennemførelse af en bevissikringsundersøgelse. Som fremhævet af udvalget vil dette eksempelvis kunne være tilfældet ved anmodninger rettet mod virksomheder inden for medieområdet, hvor også hensynet til ytrings- og informationsfriheden må indgå i afvejningen.

Undersøgelse hos personer omfattet af retsplejelovens § 169, § 170 eller § 172 må således forudsætte, at det er klart, at det materiale, der ønskes undersøgt, ikke indeholder oplysninger, som rekvisitus i medfør af de nævnte bestemmelser ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive vidneforklaring om. Lovfor-